

Το Ε.Κ.Κ.Ε. με θλίψη αποχαιρετά τον Γιώργο Κοτανίδη.

Παιδί μιας ατίθασης γενιάς, βρέθηκε στην πρωτοπορία του πολιτικού και κοινωνικού κινήματος μέσα από τις γραμμές του Επαναστατικού Κομμουνιστικού Κινήματος Ελλάδας (Ε.Κ.Κ.Ε.), της Λαϊκής Αλληλεγγύης, της Α.Α.Σ.Π.Ε., και στην πολιτιστική πρωτοπορία μέσα από το Ελεύθερο Θέατρο, δίνοντας παραστάσεις σε όλη την ελληνική επαρχία. Για τη δράση του στους παράνομους εκδοτικούς μηχανισμούς και την αντιδικτατορική πάλη, τη συμβολή του στον ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου, συνελήφθη, φυλακίστηκε και βασανίστηκε.

Αγάπησε ό,τι έκανε κι αγαπήθηκε από όσους τον γνώρισαν. Έδωσε μαχητικό παρών στον αντιδικτατορικό αγώνα με όλη του τη ψυχή. Σπουδαίος ερμηνευτής και σκηνοθέτης, καταπιάστηκε σε βάθος με την έρευνα για την παραγωγή του θεατρικού έργου «Ομπίντα» για τις τελευταίες στιγμές του κομμουνιστή ηγέτη του ελληνικού κινήματος, Νίκου Ζαχαριάδη, φωτίζοντας ψύχραιμα τη θετική τεράστια συμβολή του, θέτοντας τα σωστά ερωτήματα γύρω από τα λάθη και τις σκιές της ηγεσίας του ΚΚΕ της περιόδου εκείνης. Πάρα την αποστράτευσή του από το κίνημα μετά την οπισθοχώρηση του στη χώρα μας και διεθνώς, δεν εξαργύρωσε την αντιδικτατορική του δράση με πόστα σε κρατικές και κομματικές καρέκλες.

Οι παλιοί αγωνιστές του ΕΚΚΕ τον γνώρισαν ως δραστήριο σύντροφο, οι νεότεροι μέσα από το θέατρό του αλλά και την πολύτιμη συνέντευξη που έδωσε για τον σ. Χρίστο Μπίστη ([εδώ](#) το μέρος της συνέντευξης του Κοτανίδη).

Τα πιο βαθιά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του.